

საქართველო
სსრ კავშირის
კომუნისტური
პარტიის
გამარჯვება
1956 წ.
№ 40 (696) ფასი 15 ლა.
გამოცემის მე-10 წ.

...განვმარტავთ რა ყრილობის დირექტივას, უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ საბჭოთა აღმშენებელთა ღვაწლით მათ წინაშე აღმოჩნდეს ამოცანების სიღრმე, ნათლად წარმოვიჩინოთ, თუ რა უნდა აკეთონ მათ კონკრეტულად თითოეულ საწარმოში, კოლმეურნეობაში, მშს-სა და საბჭოთა მეურნეობაში მიმდინარე ხუთწლიანი შესასრულებლად.

კოლმეურნეობის თავგადასავალი

სოფელ მატნის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ვ. დონჯაშვილს მუშაობის მრავალი წლის გამოცდილება აქვს. იგი შრომასა და ენერჯიას არ იშურებს საკოლმეურნეო წარმოების გასაძლიერებლად, ყოველწლიურად ზრდის მარცვლეულისა და მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოებას და ბაღ-ბოსტნების ფართობს.

ოცი წელია, რაც ალვანის მალეჯოვის სახელობის კოლმეურნეობას სათავეში უდგა ი. ცაძიკიძე. მისი ხელმძღვანელობით კოლმეურნეობის ეკონომიკა სისტემატურად მტკიცდება, კოლმეურნეობები შექმნილია გახდნენ.

სრული მონაწილეობითა და საქმის ცოდნით ხელმძღვანელობენ კოლმეურნეობებს პარტიის მიერ სოფლად სამუშაოდ წარგზავნილი ხ. ონანაშვილი და ლ. დვალისვილი.

საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერი ორგანიზატორები ჩვენს რაიონში სხვაც ბევრია. მათ შორის უნდა დავახელოთ სოფელ ქისტაურის ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე გ. მაილაშვილი, რომლის უნარიანი ხელმძღვანელობით გახულ წელს კოლმეურნეობამ ერთიორად მეტი სიმინდისა და ყურძნის მოსავალი მიიღო, ვიდრე წინა წლებში, გააფართოვა მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება, შეაზრუნა მუშაობა.

მაგრამ ზოგიერთი კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ვერ დგას მოწოდების სიმაღლეზე. მხოლოდ თავმჯდომარეთა სუსტი ხელმძღვანელობით უნდა აიხსნას, რომ ომალოს, ქორეთის, შახვეტილის და საბურთის კოლმეურნეობები მნიშვნელოვნად ჩამორჩნენ. ამ კოლმეურნეობებში დაბალია მეცხოველეობის პროდუქტიულობა, — მარცვლეულის წარმოება და სხვ.

ამოცანა ის არის, რომ საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერი ორგანიზატორები დაეხმარონ ჩამორჩენილ კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეებს, გაუზიარონ თავიანთი გამოცდილება, საფუძვლიანად გააცნონ ხელმძღვანელობის მეთოდები, რათა ეს კოლმეურნეობებიც ჩადგნენ მოწინავეთა რიგებში.

ამ ამოცანის გადასაწყვეტად, საკოლმეურნეო წარმოების შემდგომი გაფართოებისათვის, დიდი როლი შეიძლება აღამაინებს, კადრებს, განაკურთხებთ კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეებს. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე საკოლმეურნეო წარმოების ცენტრალური ფიგურაა. იგი მოწოდებულია დარაჯმოს საკოლმეურნეო სოფლის მშრომლები იმ საბრძოლო პროგრამის განხორციელებისათვის, რასაც მეექვსე ხუთწლიანი გეგმა ითვალისწინებს სოფლის მეურნეობის დარგში, კოლმეურნეობათა მეურნეობრივი და ორგანიზაციული განმტკიცებისათვის.

ჩვენი რაიონის კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებს შორის ბევრი უნარაჩინა და საქმის ცოდნით ხელმძღვანელობს და უძღვება საკოლმეურნეო წარმოებას, ყოველ წლიურად ადიდებს კოლმეურნეობათა ზეგასა და ბარაქას, ქმნის მატერიალურ დოვლათს.

მესამე წელია, რაც ქვემო ალვანის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობას ხელმძღვანელობს ახალგაზრდა ნიჭიერი ორგანიზატორი თ. შოთრავაძე. იგი სამართლიანად ხარგებლობს კოლმეურნეთა მალალი ნდობითა და მხარდაჭერით. მისი ხელმძღვანელობით ქვემო ალვანელეებმა გახულ სამეურნეო წელს მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვეს მეშენიანობასა და მეცხოველეობაში. პირუტყვის სულადობის ზრდის გეგმა 109,4 პროცენტით შეასრულეს. საგრძნობლად გაიზარდა მეცხოველეობის პროდუქტიულობა.

კვლევის კაბინეტში

29 მარტს ახმეტის სახალხო განათლების განყოფილების პედაგოგიურ კაბინეტში ჩატარდა რაიონის სკოლების ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელთა სექციის მორიგი სხდომა. სხდომაზე მოსმენილი იქნა მატნის საშუალო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლის ე. ჯუგაშვილის მოხსენება თემაზე: „დავით გურამიშვილის ცხოვრებისა და შემოქმედების სწავლება VIII-IX კლასებში“.

მომხსენებელმა ვრცლად გაუზიარა თავის კოლეგებს აღნიშნული თემის სწავლებაში საკუთარი მეთოდური გამოცდილებანი.

მოხსენებამ დამსწრეთა ცხოველი ინტერესი და აზრთა გაცვლა-გამოცვლა გამოიწვია.

დ. ნაროჯული.

ლექცია

27 მარტს რაიკომის პარტიულ ბიბლიოთეკაში საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის ლექტორმა ზ. შევლიძემ რაიონის პარტიული, კომკავშირული და საბჭოთა აქტივისტების წიგნი-თხა ლექცია თემაზე: „საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობა“.

ლექციაში ფართოდ იქნა გაშუქებული საბჭოთა კავშირის საგარეო პოლიტიკის ძირითადი პრინციპები, თანამედროვე ეპოქაში ომების თავიდან აცილების შესაძლებლობანი და სხვა საკითხები.

ლექციას 150-ზე მეტი კაცი დაესწრო.

ა. ნონიაშვილი.

კულტურის სახლში

მიმდინარე წლის 3-4 აპრილს ახმეტის კულტურის სახლში ტარდება რაიონის საშუალო და რვაწლიანი სკოლების მოსწავლეთა მხატვრული თვითმოქმედი კოლექტივების დათვალიერება. დათვალიერებაში მონაწილეობას მიიღებენ ახმეტის, აწყურის, დუისის, მატნის, ზემო ალვანის, ქვემო ალვანის, ქისტაურის, ოციოს საშუალო, ახმეტის, არაშენდის, ჯოყოლოსა და ფიჩხოვანის რვაწლიანი სკოლები.

ნოვისიბირსკი. მილენერატორების ქარხანაში კარგი სახელი დაიმსახურა ზეინკალ-აშყობთა კომკავშირულ-ახალგაზრდათა ბრიგადამ, რომელსაც ხელმძღვანელობს კომკავშირელი რ. ფედოროვი. აწყობს რა ჰიდროენერატორების რთულ კვანძებს, ბრიგადა ყოველდღიურად ორსა და მეტ საწარმოო დაეალებას ასრულებს.

სურათზე: ბრიგადის წევრები არჩევენ ირკუტსკის ჰესისათვის განკუთვნილ 82,5 ათასი კილოვატი სიმძლავრის ჰიდროენერატორის ქვეშესლას აწყობის სქემას. მარცხნიდან მარჯვნივ — ზეინკალი რ. ფედოროვი, ე. პეტროვიჩი, ე. კამიშლოვი, ნ. ვანიაციანი, პ. ლებედევი და ბრიგადირი რ. ფედოროვი.

ფოტო ე. ლეშინსკისა. საკდესის ფოტოკორონიკა.

ქაბის სიგელები

გახულ წელს ჩვენი სკოლის მერვე კლასის მოსწავლეებმა: გ. ფილაშვილმა, ა. ლაზარიაშვილმა და მე, მონაწილეობა მივიღეთ ნორჩ ფიზიკოსთა მეათე რესპუბლიკურ ოლიმპიადაში, მეორე ტურის ამოცანების ამოხსნაში.

ტური ჩატარდა ორჯერ. ამოსახსნელი იყო სამ-სამი ამოცანა, ამთავან ერთი იყო ექსპერიმენტული და ერთიც პრაქტიკული.

პირველად შევგაროვე ნ ქულა. მეორედაც წარმატება მოვიპოვე. 10 მარტს კლასის ხელმძღვანელმა ო. მაშულაშვილმა მე და გ. ფილაშვილს ქაბის სიგელები გადმოგვცა და გვიხურვა მაღალი აკადემიური წარმატება.

შეკრებები ხალისიანად ვარდებ

ფიჩხოვანის რვაწლიანი სკოლის პიონერორგანიზაციაში, რომელიც 112 პიონერს ითვლის ხალისიანად და მიმზიდველად ტარდება რაზმების შეკრებები.

7 მარტს მოეწყო რაზმის შეკრება თემაზე „სტალინი უკვდავია“, რამაც პიონერ მოსწავლეთა მოწინააღმდეგე დაიმსახურა.

იზრდება სოფლის მეურნეობის მუშაობის წინააღმდეგ ბრძოლის მუშაობა

საქართველოს ხეილისა და ციტრუსოვანთა ბაღებში მიმდინარეობს ნარგავთა მკურნალობა სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა წინააღმდეგ. ამ სამუშაოზე იყენებენ სასხურებელ აპარატებს.

წლითწლილობით ფართოვდება სოფლის მეურნეობის კულტურების მავნებელთა და დაავადებათა წინააღმდეგ მექანიზებული ბრძოლის მოცულობა. კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები ფართოდ იყენებენ ახალ მანქანებს, რაციონალურად იყენებენ არსებულ მანქანებს. წელს რესპუბლიკის მუხს-გემა მიიღეს „ოლტ“ მარკის 50 მძლავრი კომბინირებული სასხურებელი, რომლებსაც ხმარობენ ხეილისა და ციტრუსოვანთა ბაღების, აგრეთვე ვენახების სამკურნალოდ. იგი დამავარგებულია „ქდ-35“ მარკის ტრაქტორზე და ბორდოს სითხით დღემდე წამლავს 18-20 ჰექტარ ვენახს. ხელით შეწამვის დროს საჭირო იქნებოდა 80-100 კაცი.

მთის რაიონებში წარმატებით იყენებენ მეორე ზომის სასხურებელ აპარატებს, რომლებსაც ცხენით ამუშავებენ. კოლმეურნეობები მალე მიიღებენ კიდევ 50 ასეთ აპარატს.

მავნებელთა წინააღმდეგ ბრძოლაში ფართოდ იყენებენ სპეციალური დანიშნულების თვითმფრინავებს. კალიისა და პურის ბუხალას წინააღმდეგ ბრძოლის სამუშაოთა 80 პროცენტი ავიაციის საშუალებით სრულდება.

კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში განვითარდა აგრეთვე სოფლის მეურნეობის კულტურების მავნებელთა წინააღმდეგ ბრძოლის ქიმიურ საშუალებათა წარმოება. თბილისში, ქუთაისში, ბათუმში, გორსა და სხვა ქალაქებში მოეწყო „დღტ“ ზეთიანი ემულსიის კონცენტრატის, მინერალური ზეთებისა და სხვა ქიმიკატების კონცენტრატის წარმოება. (საქდესი).

ბ რ ძ ა ნ ე ბ უ ლ ე ბ ა

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე კ. ვოროვილოვი.

საკოლმეურნეო წარმოებაში დიდი შრომითი საქმიანობის აღსანიშნავად და დაბადების 148 წლისთავთან დაკავშირებით, აზერბაიჯანის სსრ ლერიკის რაიონის სასოფლო-სამეურნეო არტელ „კომკავშირის“ წევრი აბხ. ვაჰუდ ბაგირ ოღლი მთავრობის დაჯილდოებულ იქნას შრომის წითელი დროშის ორდენით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე კ. ვოროვილოვი.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ე. ვაგნიანი.

რაგომ არის უხმო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

„კრავდის“ 28/III სარედაქციო სტატია

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობაზე, რომელმაც შეიმუშავა კომუნისტიზმის გზით ჩვენი ქვეყნის შემდგომი წინსვლის გრანდიოზული პროგრამა, დრმა მარქსისტულ-ლენინური გაშუქება მიეცა იმ საკითხს, თუ რა გადაწყვეტილებები ახრულებენ სოციალისტურ მშენებლობაში ხალხის მასები, რომლებსაც პარტია ხელმძღვანელობს, და რა ზიანი მოაქვს პიროვნების კულტს. ყრილობამ გადაჭრით დაგმო პიროვნების კულტი როგორც მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის უცხო.

პარტიის XX ყრილობის რეზოლუციაში საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საანგარიშო მოხსენების გამო ნათქვამია:

„კომუნისტებისა და ყველა მშრომელის აქტივობის გადიდებისათვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ისტორიაში პიროვნების როლის მარქსისტულ-ლენინური გაგების ფართოდ განმარტებას. ყრილობას მიაჩნია, რომ ცენტრალური კომიტეტი სახეებით სწორად გამოვიდა პიროვნების კულტის წინააღმდეგ, რომლის გავრცელება ამცირებდა პარტიისა და ხალხის მასების როლს, ამცირებდა პარტიაში კოლექტიური ხელმძღვანელობის როლს და ხშირად იწვევდა სერიოზულ შეცდომებს მუშაობაში, და ავალეებს ცენტრალურ კომიტეტს არ შეასუსტოს ბრძოლა პიროვნების კულტის წინააღმდეგ, მთელ თავის მოღვაწეობას საფუძვლად დაუდოს ის, რომ ახალი ცხოვრების ნამდვილი შემოქმედები არიან ხალხის მასები, რომლებსაც კომუნისტური პარტია ხელმძღვანელობს.“

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის ეს გადაწყვეტილება ერთ-სულაოდ მოიწონა მთელმა პარტიამ, მთელმა საბჭოთა ხალხმა.

რატომ გაჩაღა ჩვენმა პარტიამ გადაწყვეტი ბრძოლა პიროვნების კულტისა და მისი შედეგების წინააღმდეგ? იმიტომ, რომ პიროვნების კულტი ნიშნავს ცალკეული ადამიანების უზომოდ განდიდებას, მათთვის ზებუნებრივი ნიშნებისა და თვისებების მიკუთვნებას, მათ გადაქცევას თითქმის სასწაულთმოქმედებად და მათდამი თავყანისცემას. ასეთი არასწორი, მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის უცხო წარმოდგენა ადამიანზე, სახელდობრ ი. ბ. სტალინზე, შეიქმნა და ინერგებოდა ჩვენში მრავალი წლის მანძილზე.

უდავოა, რომ ი. ბ. სტალინს დიდი დამსახურება აქვს ჩვენი პარტიის, მუშათა კლასის წინაშე და საერთაშორისო მუ-

შათა მოძრაობის წინაშე. საყოველთაოდ ცნობილია მისი როლი სოციალისტური რევოლუციის მომზადებასა და განხორციელებაში, სამოქალაქო ომში, სოციალიზმის აშენებისათვის ბრძოლაში. ეკავა რა პარტიის ცენტრალურ კომიტეტის გენერალური მდივნის დიდმნიშვნელოვანი პოსტი, ი. ბ. სტალინი დაწინაურდა პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელ მოღვაწეთა რიცხვში. იგი აქტიურად, განსაკუთრებით პირველ წლებში ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, ცენტრალური კომიტეტის სხვა წევრებთან ერთად იბრძოდა ლენინიზმისათვის, ლენინური მოძღვრების დამახინჯებლებისა და მტრების წინააღმდეგ. სტალინი იყო ერთ-ერთი უძლიერესი მარქსისტი, მისი შრომები, მისი ლოგია, ნებისყოფა დიდ ზეგავლენას ახდენდა კადრებზე, პარტიის მუშაობაზე.

ხელმძღვანელობდა რა დიდი ლენინის მოძღვრებით, პარტიამ ცენტრალური კომიტეტის მეთაურობით დიდი მუშაობა გააჩაღა ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციისათვის, სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციისათვის, კულტურული რევოლუციის განხორციელებისათვის და მოიპოვა ყველასათვის ცნობილი ისტორიული გამარჯვებანი. ეს გამარჯვებანი პარტიამ მოიპოვა შეურიგებელი იდეური ბრძოლით ლენინიზმისადმი სხვადასხვა მტრულ პოლიტიკურ მიმდინარეობათა — ტროცკისტების, ზინოვიეველების, მემარჯვენე ოპორტუნისტების, ბურჟუაზიული ნაციონალისტების წინააღმდეგ, ყველა იმით წინააღმდეგ, ვინც ცდილობდა აეცდინა პარტია ერთადერთი სწორი ლენინური გზიდან. იმ დროს სტალინმა მოიპოვა პოპულარობა პარტიაში, მისი სიმამითა და მხარდაჭერა, ცნობილი გახდა ხალხში. მაგრამ თანდათან თავს იჩენდა ის ნიშნები და თვისებები სტალინის ხელმძღვანელობის პრაქტიკაში, რომლებიც შემდეგ გადაიქცა პიროვნების კულტად. პიროვნების კულტი წარმოიშვა და განვითარდა მარქსიზმ-ლენინიზმის უდიდეს ისტორიულ მონაპოვართა, სოციალიზმის მშენებლობაში საბჭოთა ხალხისა და კომუნისტური პარტიის უდიდეს წარმატებათა, სამამულო ომის ძღვემოსილად დამთავრების, ჩვენი საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების შემდგომი განმტკიცებისა და მისი საერთაშორისო ავტორიტეტის ზრდის ფონზე. ამ გიგანტურ წარმატებებს ახალი საზოგადოების მშენებლობაში, რომლებსაც საბჭოთა ხალხმა მიადნია კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, მარქ-

სიზმ-ლენინიზმის მიერ აღმოჩენილ ისტორიულ კანონზომიერებათა საფუძველზე, საქმარისად სწორი მარქსისტულ-ლენინური განმარტება არ ეძლეოდა და მათ უმართებულად მიაწერდნენ ერთი ადამიანის — სტალინის დამსახურებას და ხსნიდნენ მისი როგორც ხელმძღვანელის რაღაც განსაკუთრებული ღირსეულობით. არ ჰქონდა რა პირადი თავმდაბლობა, იგი არათუ არ აღკვეთდა იმ ხოტბასა და ქება-დიდებას, რომლებიც მისი მისამართით გაისმოდა, არამედ ყოველნაირად უწყობდა მხარს და ყოველი ღონისძიებით აქეზებდა ამას. დროთა განმავლობაში პიროვნების ამ კულტს სულ უფრო მახინჯი ფორმები ეძლეოდა და მან სერიოზული ზიანი მიაყენა საქმეს.

თავისთავად იგულისხმება, რომ ი. ბ. სტალინის ამგვარი პრაქტიკა ნიშნავდა ხელმძღვანელობის ლენინური პრინციპების დარღვევას და ეწინააღმდეგებოდა მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებას.

მარქსიზმ-ლენინიზმის ფუნდამენტებისათვის — მარქსის, ენგელსისა და ლენინისათვის უაღრესად უცხო და ანტიპათიური იყო პიროვნების კულტის რაიმე გამოვლინება. ისინი ძირშივე აღკვეთდნენ მათი პირადი განდიდებას ყოველგვარ ცდას, საიდანაც უნდა ყოფილიყო ეს ცდა. მაამებლობა, ამბობდა მარქსი, ჩემში ყველაზე მეტ ზიზლს იწვევსო.

მარქსი და ენგელსი მკაცრად აკრიტიკებდნენ და დასაცინოდნენ ზოგიერთი პოლიტიკური მოღვაწის პატივმოყვარეობასა და ყოყოობას. ისინი, მაგალითად, მწარედ დასაცინოდნენ ლასალის წვრილბურჟუაზიულ თვისებებს, მის „მკვებარა თვითგანდიდებას“, მის მისწრაფებას „მოსჩვენებოდა თავის თავს არაჩვეულებრივად დიდმნიშვნელოვან პიროვნებად“, ისინი გადაჭრით ილაშქრებდნენ ლასალიანელთა განზრახვის წინააღმდეგ შეექმნათ „ლასალის მამებლური კულტი“.

გერმანელი პოლიტიკური მოღვაწის ვილჰელმ ბლოსადმი წერილში მარქსი წერდა: „...პიროვნების ყოველგვარი კულტისადმი მტრული დამოკიდებულების გამო შეინტერნაციონალის არსებობის დროს არასოდეს არ ვაძლევდი ნებას გამოქვეყნებინათ მრავალი მომართვა, რომლებითაც აღიარებული იყო ჩემი დამსახურება და რომლებითაც თავს მამებრებდნენ სხვადასხვა ქვეყნიდან, — მე არც კი ვუპასუხებდი მათზე, შეიძლება მხოლოდ იშვიათად ვტუქსავდი ამ მომართვებისათვის. ენგელსისა და ჩემი პირველი შესვლა კომუნისტთა საიდუმლო საზოგადოებაში მოხდა იმ

პირობით, რომ წესდებიდან ამოღებული იქნებოდა ყველაფერი, რაც ხელს უწყობს ცრუმორწმუნეობრივ თავყანისცემას ავტორიტეტთა წინაშე (ლასალი შემდეგ სწორედ პირიქით იქცეოდა)“.

(ქ. მარქსი და ე. ენგელსი. თხზ., 1-ლი გამოც., ტომი XXVI, გვ. 487-488).

ენგელსმა, პასუხად წინააღმდეგისა მოეწყო მისი დაბადების 71 წლისთავის გამო მუსიკალური პატივისცემა, უპასუხა მის მომწყობთ: „მარქსიც და მეც მუდამ წინააღმდეგი ვიყავით ყოველგვარი საჯარო დემონსტრაციისა ცალკეული პირების მიმართ, გარდა მხოლოდ იმ შემთხვევებისა, როცა ამას რაიმე მნიშვნელოვანი მიზანი ჰქონდა; ყველაზე მეტად კი ჩვენ წინააღმდეგი ვიყავით ისეთი დემონსტრაციებისა, რომლებიც ჩვენს სიციცხლეში პირადად ჩვენ გვეხებოდა.“ (ქ. მარქსი და ე. ენგელსი. თხზ., ტომი XXVIII, გვ. 385).

ცნობილია ვ. ი. ლენინის სიტყვა, წარმოთქმული კრებაზე, რომელიც მოაწყო პარტიის მოსკოვის კომიტეტმა მისი დაბადების ორმოცდაათი წლისთავის გამო. ამ სიტყვაში ვლადიმერ ილიას-ძე თხოულობდა, რომ იგი გაეთავისუფლებინათ საიუბილეო სიტყვების მოსმენისაგან, „ამიერიდან საზოგადოდ გავათავისუფლონ ამგვარი საიუბილეო დღესასწაულებისაგან“. ლენინი ლაპარაკობდა ყველა „გაამპარტავენებული ადამიანის სულელურ, სამარცხვინო და სასაცილო მდგომარეობაზე და გვაფრთხილებდა, რომ ბრწყინვალე გამარჯვებებსა და წარმატებებს არავითარ შემთხვევაში არ ჩაეყენებინათ ჩვენი პარტია „ძალიან სახიფათო მდგომარეობაში... სახელდობრ, იმ ადამიანის მდგომარეობაში, რომელიც გაამპარტავენდა“. (ვ. ი. ლენინი. თხზ., ტ. 30, გვ. 645).

ყველასათვის ცნობილია ვლადიმერ ილიას-ძის უდიდესი თავმდაბლობა და უბრალოება. მ. გორკის მოჰყავს სორმოველი მუშის სიტყვები, რომელმაც მის კითხვაზე, თუ რა არის ვ. ი. ლენინის ყველაზე დამახასიათებელი თვისება, უპასუხა: „უბრალოება. უბრალოა, როგორც სამართლე“. უბრალოება ის ღირსებაა, რომელსაც მარქსიც, მისი საკუთარი სიტყვებით, ყველაზე მეტად აფასებდა ადამიანებში.

არ შეიძლება ითქვას, რომ ი. ბ. სტალინის თხზულებებში არ იყოს აზრები, რომლებიც გვობენ პიროვნებათა გაუმართლებელ შექმნას და მასების როლის დამცირებას. ეს აზრები, როგორც წესი, არ სცილდებოდა ზოგადი, განყენებული მსჯელობის ფარგლებს, საქმით კი არავითარი წინააღმდეგობა არ ეწეოდა პი-

როდი განდიდებას სულ მზარდ პრაქტიკას, რომელიც საც იგი თვითონ ვლადიმერ ილიას-ძის მიერ იქნა დასაბუთებული. ხოლო ვლადიმერ ილიას-ძის მიერ დადგენილი ფორმით და.

იყვნენ რა საკუთარი სადმი უაღრესად მომართული ნელნი, თავიანთი დამახასიათებლის შეფასებაში მოიხდებოდა დაუცხრომლად ამოღებული ბურჟუაზიული იდეოლოგიის ყველა ცდას თეორიულად დასაბუთებინათ ცალკეული პიროვნებათა კულტი.

„გმირისა და ბრძოლის ისტორიის თეორიის უპირისპირებლად ისტორიის მარქსისტურ გაგებას, რომლის თანახმად მხოლოდ ხალხის მშრომელი მასები არიან ისტორიის ნამდვილი და სწორი შემოქმედნი.“

მეცნიერული კომუნისტიზმის ფუნდამენტის შემუშავებისას, მუშათა კლასის როგორც კომუნისტური საზოგადოების მშენებლის მსოფლიო-ისტორიული როლის გამორკვევას და დასაბუთებისას მარქსიზმის უნარიგებლად იბრძოდა არასწორი შეხედულებათა წინააღმდეგ, რომლებიც ამტკიცებდნენ, რომ ისტორიის თითქმის ქმნიანი მოჩენილი პიროვნებანი.

ისტორიაზე ამ არასწორი შეხედულებებს მარქსიზმ-ლენინიზმმა დაუბარისპირა მოძღვრება იმის შესახებ, რომ ხალხის ისტორიის ნამდვილი შემოქმედნი და, რაც უფრო ღრმად და ფართოდ ხდებოდა საზოგადოებრივი გარდაქმნები, ხალხის მით უფრო მრავალრიცხოვანი მასები იღებენ მათში მონაწილეობას. დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია, რომელმაც გიგანტური გავლენა იქონია მსოფლიო ისტორიის მთელ შემდგომ მსვლელობაზე, მოახდინა ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასის უღარიბეს გლეხობასთან ყვეშირში და საშუალო გლეხობის მხარდაჭერით, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით. ეს რევოლუცია მონააბდინა ხალხის უმრავლესობამ, და ამიტომ არის იგი სახალხო რევოლუცია. ასეთივე სახალხოა ჩინეთის დიდი რევოლუცია, რევოლუციური სოციალისტური გარდაქმნები, რომლებიც მოხდა სახალხო მოკრატის ყველა ქვეყანაში.

ავითარებდა რა ისტორიის მატერიალისტურ გაგებას, რომელიც მარქსმა და ენგელსმა აღმოაჩინეს, ვ. ი. ლენინი მთელ თავის სიციცხლეში შემრიგებლად ებრძოდა მარქსიზმისადმი მტრულ ნაროდნიკულ ხოლო შემდეგ ესერულ შეხედულებებს „ყოველსაშუალო გმირების“ და უფერული „ბრძოლის“ ხო, უმოქმედო „ბრძოლის“ ხო.

(გაგრძელება მე-2 გვერდზე)

პარკის უხმო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

„პარკის“ 28 III სარედაქციო სტატია

მელსა და შეუბოვარ ბრძოლას სრული განთავისუფლებით, — ავტორიტეტები ესაჭიროება, — მაგრამ, რა თქმა უნდა, მხოლოდ იმ აზრით, რა აზრითაც ახალგაზრდა მუშებს ესაჭიროებათ ძველ მებრძოლთა გამოცდილება ჩაგვრისა და ექსპლოატაციის წინააღმდეგ, — იმ მებრძოლთა, რომლებსაც მრავალი გაფიცვა ჩაუტარებიათ, მონაწილეობა მიუღიათ მთელ რიგ რევოლუციებში და რომელნიც გამობრძმედილან რევოლუციური ტრადიციებით და ფართო პოლიტიკური თვალთახედვით. პროლეტარიატის მსოფლიო ბრძოლის ავტორიტეტი ესაჭიროება ყველა ქვეყნის პროლეტარებს... თვითვე ქვეყნის მოწინავე შეგნებულები, უშუალოდ მებრძოლი მუშების კოლექტიურობა ყველა ასეთს საკითხში ყოველთვის ყველაზე დიდი ავტორიტეტი იქნება“.

(თხზ., ტომი 11, გვ. 497-498).

საბჭოთა ხალხის ბელადი და ორგანიზატორი მის ბრძოლაში ახალი საზოგადოებისათვის არის კომუნისტური პარტია, რომელიც შედგება მუშათა კლასის, მშრომელი გლეხობისა და ინტელაგენციის მოწინავე ნაწილისაგან, ხოლო პარტიის კოლექტიური ხელმძღვანელი, მისი პრინციპების დამცველი და განმარტებელი არის ცენტრალური კომიტეტი, რომელსაც ირჩევენ პარტიის საუკეთესო ძალებისაგან, რომლებიც ერთ მთლიანობად აერთიანებენ მის მრავალმხრივ გამოცდილებას.

კომუნისტურ პარტიას, საბჭოთა ხალხს უფლება აქვთ ჰამაყონ სახელმწიფო მშენებლობის, ეკონომიკისა და კულტურის ყველა დარგში თავიანთი თავდადებული შრომის, თავიანთი შემოქმედებითი საქმიანობის დიდი ნაყოფით. საბჭოთა კავშირის, ჩვენი საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების საშინაო და საგარეო მდგომარეობა ახლა უფრო მტკიცე და ურყევაა, ვიდრე ოდესმე. საბჭოთა წყობილების დიდი ადამა ძალამ, სოციალისტური სისტემის გიგანტურმა უპარატესობებმა საშუალება მისცეს პარტიას, სახელმწიფოს, ხალხს დაესახათ მეექვსე ხუთწლედში საბალხო მეურნეობის განვითარების ახალი ამოცანები, რომლებმაც თავისი გრანდიოზულობით განაცვიფრეს მთელი მსოფლიო, და შესდგომოდნენ ამ ამოცანების შესრულებას.

მუშათა კლასისა და გლეხობის კავშირი, სსრ კავშირის ხალხთა ძმური მეგობრობა, ხალხის დამუშავების საკვარული სოციალისტური სამშობლოსადმი, მთელი საბჭოთა საზოგადოების ურყევი მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობა საბჭოთა წყობილების,

მისი ძლიერებისა და აყვავების გრანტის საფუძველია. ბრძნული ხელმძღვანელობა ჩვენი სახელოვანი კომუნისტური პარტიისა, რომელსაც მტკიცედ მიჰყავს ჩვენი ქვეყანა ლენინურა გზით, იყო, არის და იქნება საბჭოთა საზოგადოების ძალისა და სიმტკიცის წყარო, საბჭოთა საზოგადოებისა, რომელიც განუბრელად მიდის წინ თავისი დიდი მიზნისაკენ — კომუნისმისაკენ.

კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს დამარსებელი და ბელადი ვ. ი. ლენინი ყოველთვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებდა პარტიის როლს საბჭოთა სახელმწიფოსადმი და სოციალისტური მშენებლობის მთელი მსვლელობისადმი ხელმძღვანელობაში. აღნიშნავდა რა კომუნისტური პარტიის, როგორც ჩვენი ქვეყნის მმართველი პარტიის, დიდ პასუხისმგებლობას, ლენინი ზუსტად იცავდა თვითონ და მოითხოვდა ყველა კომუნისტისაგან დაეცვათ პარტიული ცხოვრების ნორმები და ხელმძღვანელობის პრინციპები, რომლებიც პარტიამ დიდი გამოცდილების საფუძველზე შეიმუშავა. უმთავრესი ამ პრინციპებში არის ხელმძღვანელობის კოლექტიურობა, რომელიც გამომდინარეობს თვით პარტიის ბუნებიდან, პარტიისა, რომელსაც საფუძვლად უდევს დემოკრატიული ცენტრალიზმი, სადაც შეხამებულია პარტიის წევრთა აქტივობა, ინიციატივა და თვითშეკმედება რკინისებურ დისციპლინისათან. ლენინი ამბობდა, რომ რევოლუცია წამოაყენებს „კოლექტიურ ორგანიზატორულ ტალანტს, ურომლისოდაც პროლეტარების მილიონიანი არმიები ვერ მიღწევენ გამარჯვებას“.

(თხზ., ტომი 29, გვ. 97).

პაროვნების კულტმა და ი. ბ. სტალინის სიცოცხლისა და მოღვაწეობის უკანასკნელ პერიოდში ამ კულტის გავლენით შექმნილმა ხელმძღვანელობის პრაქტიკამ დიდი ზიანი მოგვაცენა. სტალინი რომ უგულვებელყოფდა პარტიული ცხოვრების ნორმებს და პარტიული ხელმძღვანელობის კოლექტიურობის პრინციპს, ხშირად ერთპირულად რომ წყვეტდა საკითხებს, ეს იწვევდა პარტიული პრინციპებისა და პარტიული დემოკრატიის დამახინჯებას, რევოლუციური კანონიერების დარღვევას, დაუსაბუთებელ რეპრესიებს.

მხოლოდ პაროვნების კულტის შედეგად და პარტიული ცხოვრების ნორმების იმ დარღვევათა შედეგად, რომლებმაც დაკავშირებული იყო ამ კულტთან, შექმნეს იმპერიალისმის

ისეთმა პირწივარდნილმა აგენტმა, როგორც იყო ბერია, და მისმა თანამონაწილეებმა გამძვრალიყვენ ხელმძღვანელობის პარტიასა და სახელმწიფოში. იმ გარემოებამ, რომ ცენტრალურმა კომიტეტმა გამოააშკარა და გაანადგურა ბერიის საზოგადო, გამცემლური ბანდა, შესაძლებელი გახდა აღმოგვეფხვრა სოციალისტური კანონიერების დარღვევანი და სავსებით აღგვედგინა პარტიული ცხოვრების ლენინური ნორმები, სოციალისტური კანონიერების ნორმები და პრინციპები.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, პარტიის XX ყრილობის მტკიცე გამოსვლას პაროვნების კულტის წინააღმდეგ, ამ კულტის მანგების თანმიმდევრულ, ფართო ახსნა-განმარტებას უდიდესი თეორიული და პრაქტიკული მნიშვნელობა აქვს.

პარტიული ყრილობებისა და კონფერენციების, ცენტრალური კომიტეტის პლენუმების რეგულარული მოწყობა, პარტიის სხვა უმაღლესი ორგანოებისა და მისი ადგილობრივი ორგანიზაციების სისტემატური მუშაობა, კოლექტიურ გადაწყვეტილებათა ფართო განხილვა და შემუშავება უცილობელი წესია ჩვენი პარტიისა, რომელიც პასუხისმგებელია დიდი სახელმწიფოს, ხალხის ბედისათვის, ჩვენს ქვეყანაში კომუნისმის აშენებისათვის.

„მასას, — გვასწავლიდა ლენინი, — უნდა ჰქონდეს თავისი პასუხისმგებელი ხელმძღვანელების არჩევის უფლება. მასას უნდა ჰქონდეს მათი შეცვლის უფლება, მასას უნდა ჰქონდეს უფლება იცოდეს და შეამოწმოს მათი მოღვაწეობის ყოველი, თვით უმცირესი ნაბიჯიც კი. მასას უნდა ჰქონდეს უფლება წამოაყენოს მასის გამოუკლებელი ყველა მუშა წევრი განმკარგულბელ ფუნქციებზე. მაგრამ ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ კოლექტიური შრომის პროცესის დატოვება შეიძლებოდეს განსაზღვრული ხელმძღვანელობის გარეშე, ხელმძღვანელის პასუხისმგებლობის ზუსტად დადგენის გარეშე. ხელმძღვანელის ნებისყოფის ერთიანობით შექმნილი უსასტიკესი წესრიგის გარეშე“.

(თხზ., ტ. 27, გვ. 245).

ვაბრძვიტ რა პაროვნების კულტის წინააღმდეგ, უნდა გვახსოვდეს, რომ მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის უცხოა წვირლბურუხაული, ანარქისტული შეხედულებანი, რომლებიც უარყოფენ მასების ხელმძღვანელების, ორგანიზატორების როლს. სოციალისტური მშენებლობის უმდიდრესა გამოცდილება გვასწავლის, რომ ხელმძღვანელობის კოლექტიურობის, სოციალისტური დე-

მოკრატისმის ფართო განვითარების პრინციპის სრულიად არ უარყოფს კალკეული ხელმძღვანელის როლსა და პასუხისმგებლობას მინდობილი საქმისათვის. აგრეთვე ცნობილია, რომ კომუნისტური პარტია იცავდა და იცავს ხელმძღვანელობის ერთმმართველობის პრინციპს საწარმოებში, სამხედრო საქმეში.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა გადამწყვეტი ღონისძიებანი განახორციელა პარტიული ცხოვრების ლენინური ნორმების აღსადგენად, პარტიის ყველა რგოლში, თავიდან ბოლომდე, კოლექტიური ხელმძღვანელობის პრინციპის აღსადგენად, თვითკრიტიკისა და ნაკლოვანებთა კრიტიკის გასაჩაღებლად, უმნიშვნელოვანეს საკითხთა კოლექტიური განხილვისა და გადაწყვეტისათვის.

ცხოვრება გვიჩვენებს, რომ კოლექტიური ხელმძღვანელობის ლენინური პრინციპების აღდგენამ და პაროვნების კულტის წინააღმდეგ ბრძოლამ მშრომელთა ფართო მასების აქტივობისა და შემოქმედებითი ინიციატივის უმაგალითო აღმავლობა გამოიწვია. ეს კეთილმოყოფელ გავლენას ახდენს მთელ ჩვენს სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაზე.

პაროვნების კულტი ხელს უწყობდა იმას, რომ პარტიული და სამეურნეო მუშაობის ხელმძღვანელობაში გავრცელებულიყო მანკიერი მეთოდი — შიშველი აღმინისტრირება, ნერვადა ქვემოდან მომდინარე ინიციატივის უგულვებელყოფას. მაგალითად, სერიოზული შეცდომები იყო დაშვებული სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობაში. ამ შეცდომებმა გამოიწვია სოფლის მეურნეობის მთელი რიგი დიდმნიშვნელოვანი დარგების უყურადღებოდ მიტოვება. ცენტრალურმა კომიტეტმა, როგორც ცნობილია, ამხილა ეს შეცდომები და განახორციელა ღონისძიებანი სოფლის მეურნეობის მკვეთრი აღმავლობისათვის, რაც უკვე გვაძლევს კარგ შედეგებს.

პაროვნების კულტის შედეგად ვითარდებოდა ისეთი მახინჯი მოვლენები, როგორც არის ნაკლოვანებთა მიჩქმალვა, სინამდვილის შელამაზება, თვალის ახვევა. ჩვენში ჯერ კიდევ ცოტა როდია მლაქვეული, შეაღილუე, ადამიანები, რომლებიც შეეჩვივნენ შპარგალით ლაპარაკს, რომლებიც აღზრდილი არიან პარფერობისა და მორჩილების სულისკვეთებით. პაროვნების კულტის ამ უაღრესად მანვე, გადმონაშთების აღმოფხვრა და დაძლევა ჩვენი გადაუდებელი ამოცანაა.

(დახასრული მე-4 გვერდზე)

რაგომ არის უხმო პარტიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

საქმის მცოდნე და გულმოდგინე

(დასახრული)

„პრაკრის“ 28/III სარედაქციო სვავია

პიროვნების კულტმა დიდი ზიანი მოგვყენა იდეოლოგიური მუშაობის დარგში. თუ ავიღებთ ფილოსოფიის, პოლიტიკური ეკონომიის, ისტორიისა და სხვა საზოგადოებრივ მეცნიერებათა დარგის ნაშრომებს, რომლებიც დაწერილია პიროვნების კულტის გავლენით, ბევრი მათგანი წარმოადგენს ი. ბ. სტალინის ნაწარმოებთა ციტატების ნაკრებს და მის ქება-დიდებას. პიროვნების კულტის ერთ-ერთი მკაფიო გამოვლინებაა ი. ბ. სტალინის „მოკლე ბიოგრაფია“, რომლის რედაქტირება მისი უშუალო მონაწილეობით ხდებოდა. პიროვნების კულტით ბევრად არის გაღვანებული აგრეთვე წიგნი „საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის მოკლე კურსი“. დოგმატიზმი და მედავიტენობა პარდაპირი შედეგია პიროვნების კულტის აყვავებისა, რომლის დროსაც მიაჩნდათ, რომ თეორიის განვითარება, წინ წაწევა, რაიმე ორიგინალურისა და ახლის გამოთქმა შეუძლია მხოლოდ ერთ ადამიანს—სტალინს, ხოლო დანარჩენებმა პოპულარიზაცია უნდა გაუკეთონ მის მიერ გამოთქმულ აზრებს, გადმოსცენ მისი ფორმულირებანი. ყოველივე ეს აფერხებდა მარქსისტულ-ლენინური თეორიის განვითარებას. ასეთ ვითარებაში უგულვებლყოფილი იყო როლი პარტიის კოლექტიური აზრისა, რომელსაც წინ მიჰყავს თეორია, უკანა პლანზე აყენებდნენ, ღრმად არ სწავლობდნენ პარტიულ გადაწყვეტილებებს, რომლებიც განასახიერებენ პარტიის დიდ ისტორიულ გამოცდილებას, მის სიბრძნეს.

პიროვნების კულტის გარკვეული დადი აზის აგრეთვე ხელოვნებისა და ლიტერატურის მთელ რიგ ნაწარმოებებს. ბევრი ჩვენი ისტორიული და განსაკუთრებით სამხედრო კინოსურათი, ლიტერატურისა და ფერწერის ნაწარმოები მიძღვნილია უმთავრესად სტალინის პიროვნების შექებისა და განდიდებადმი. მაგალითად, სამხედრო კინოსურათებსა და ლიტერატურისა და ხელოვნების ნაწარმოებებში დღემდე არ არის სწორად გაშუქებული კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის, ჩვენი არმიისა და ხალხის როლი დიდ სამამულო ომში, რომლებსაც ეკუთვნით ჩვენი სამშობლოს დაცვის და ფაშისტურა დამონების საფრთხისაგან მთელი კაცობრიობის გა-

ბრძოლის ცეცხლში, აურაცხელი შემოქმედებითი ძალა მოეპოვება. ჯერონად აფასებს რა ი. ბ. სტალინის დამსახურებას, საღად აფასებს რა იმ დიდ წვლილს, რომელიც მან რევოლუციის საქმეში, სოციალიზმის მშენებლობის საქმეში შეიტანა, პარტიამ ამავე დროს მტკიცედ დააყენა სტალინის პიროვნების კულტის ლიკვიდაციის საკითხი, რათა სავსებით აღედგინა პარტიული და სახელმწიფო მუშაობის ლენინური პრინციპები და ნორმები და ამით საუკეთესო პირობები შეექმნა მთელი ჩვენი დიდი შემოქმედებითი საქმიანობისათვის კომუნისმის მშენებლობაში.

ის ფაქტი, რომ პარტიამ მთელი პირდაპირობითა და სიმტკიცით დააყენა პრინციპული საკითხი პიროვნების კულტისა, რომელიც უცხოა მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის, მოწმობს მის დიდ მორალურ და პოლიტიკურ ძალას, მისი ლენინური პრინციპების ურღვევობას, მის მკიდრო კავშირს ხალხთან. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მთელი ისტორიული გამოცდილება დამაჯერებლად გვიჩვენებს, რომ ჩვენი პარტიის პოლიტიკა სწორი და ურყევეია, რომ იგი იყო საბჭოთა ხალხის უდიდეს გამარჯვებათა წყარო, რომ იგი შეესაბამება მშრომელთა ძირეულ სასიცოცხლო ინტერესებს, რომ იგი გვიჩვენებს ერთადერთ სწორ გზას კომუნისმისაკენ, რომ იგი შთამაგონებელი მაგალითია მთელი საერთაშორისო კომუნისტური და მუშათა მოძრაობისათვის.

კომუნისტური პარტიის XX ყრილობამ ახალი ძალით ცხადყო პარტიის ურღვევი ერთიანობა, მისი დარაზმულობა ლენინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, ის, რომ პარტიის პოლიტიკას ერთსულოვნად უჭერს მხარს მთელი საბჭოთა ხალხი.

პარტიის, ყველა მისი ორგანიზაციის მთავარი ამოცანა ახლა ის არის, რომ ფართოდ განმარტონ და განახორციელონ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებანი, განახორციელონ კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზული პროგრამა, რომელიც ყრილობამ დასახა.

XX ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებებით შეიარაღებული კომუნისტური პარტია მტკიცედ მიუძღვის ჩვენს ხალხს ახალი გამარჯვებისაკენ კომუნისმის მშენებლობაში.

ბრძოლის ცეცხლში, აურაცხელი შემოქმედებითი ძალა მოეპოვება. ჯერონად აფასებს რა ი. ბ. სტალინის დამსახურებას, საღად აფასებს რა იმ დიდ წვლილს, რომელიც მან რევოლუციის საქმეში, სოციალიზმის მშენებლობის საქმეში შეიტანა, პარტიამ ამავე დროს მტკიცედ დააყენა სტალინის პიროვნების კულტის ლიკვიდაციის საკითხი, რათა სავსებით აღედგინა პარტიული და სახელმწიფო მუშაობის ლენინური პრინციპები და ნორმები და ამით საუკეთესო პირობები შეექმნა მთელი ჩვენი დიდი შემოქმედებითი საქმიანობისათვის კომუნისმის მშენებლობაში.

ის ფაქტი, რომ პარტიამ მთელი პირდაპირობითა და სიმტკიცით დააყენა პრინციპული საკითხი პიროვნების კულტისა, რომელიც უცხოა მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის, მოწმობს მის დიდ მორალურ და პოლიტიკურ ძალას, მისი ლენინური პრინციპების ურღვევობას, მის მკიდრო კავშირს ხალხთან. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მთელი ისტორიული გამოცდილება დამაჯერებლად გვიჩვენებს, რომ ჩვენი პარტიის პოლიტიკა სწორი და ურყევეია, რომ იგი იყო საბჭოთა ხალხის უდიდეს გამარჯვებათა წყარო, რომ იგი შეესაბამება მშრომელთა ძირეულ სასიცოცხლო ინტერესებს, რომ იგი გვიჩვენებს ერთადერთ სწორ გზას კომუნისმისაკენ, რომ იგი შთამაგონებელი მაგალითია მთელი საერთაშორისო კომუნისტური და მუშათა მოძრაობისათვის.

კომუნისტური პარტიის XX ყრილობამ ახალი ძალით ცხადყო პარტიის ურღვევი ერთიანობა, მისი დარაზმულობა ლენინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, ის, რომ პარტიის პოლიტიკას ერთსულოვნად უჭერს მხარს მთელი საბჭოთა ხალხი.

პარტიის, ყველა მისი ორგანიზაციის მთავარი ამოცანა ახლა ის არის, რომ ფართოდ განმარტონ და განახორციელონ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებანი, განახორციელონ კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზული პროგრამა, რომელიც ყრილობამ დასახა.

XX ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებებით შეიარაღებული კომუნისტური პარტია მტკიცედ მიუძღვის ჩვენს ხალხს ახალი გამარჯვებისაკენ კომუნისმის მშენებლობაში.

არათერია იმაზე უფრო საამაყო, როცა მძიმე განსაცდელს—ავადმყოფობას ხელიდან ვამოგლუჯ ადამიანის სიცოცხლეს, დაუბრუნებოჯახსა და საზოგადოების სასარგებლო შრომას.

ასეთი ფიქრები არაერთხელ აღძვრია გ. ნიკოლოზიშვილს ჯერ კიდევ ადრე, სანამ ის სტომატოლოგიურ ინსტიტუტში შევიდოდა. მანამას სტომატოლოგია არ აკმაყოფილებდა, ის უფრო შორს იხედებოდა. ქირურგიული მეცნიერებით იყო გატაცებული. მეცნიერებისადმი საყვარულმა თავისი გაიტანა. 1942 წელს, სტომატოლოგიური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ მას ექიმთა დახელოვნების თბილისის ქირურგიული ციკლის მსმენელად ვხვდავთ.

ამ დროს ჩვენი სამშობლო ომის ქარცეცხლში იყო გახვეული. დაჭრილი შემოღრები მოუწოდებდნენ მედიცინის მუშაკებს ფრონტისაკენ. ნიკოლოზიშვილსაც ოცნება აუხდა. კვალიფიკაციის ამაღლების შემდეგ ევაკუირებულთელავეს პოსპიტალში დაიწყო მუშაობა და პირველი დღიდანვე საერთო სიყვარული დაიქსახურა. მან მრავალმეომარს შეუნარჩუნა სიცოცხლე და განახლებული ენერგიით აღსავე დაუბრუნა საბჭოთა არმიის რიგებს.

სამამულო ომის შემდეგ ექიმში გ. ნიკოლოზიშვილი დაუცბრომლად იბრძვის კვალიფიკაციის ამაღლებისათვის, მეცნიერების დაუფლების სრულყოფისათვის. იგი ყოველთვის ახლის ძიებაშია, გაუგებარ, ძნელი საკითხების გადაჭრისას უკავშირდება რესპუბლიკის მედიცინის გამორჩენილ ადამიანებს.

აი რას წერს გ. ნიკოლოზიშვილს გამოჩენილი ქირურგი აკადემიკოსი გრ. მუხაძე: „აქედან იმ დასკვნებს ვაკეთებ, რომ თქვენი მოწყურებული სურვილია მედიცინის ღრმად დაუფლება, ჩამო-

დაპირება საქმედ უნდა იქნას

არაშენდა ახშნის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობაში შედის. მაგრამ კოლმეურნეობის გამგეობა ნაკლებად ზრუნავს ამ სოფლის კეთილმოწყობაზე. აქ განსაკუთრებით იგრძნობა წყლის ნაკლებობა, რის გამო მოსახლეობას შორი მანძილიდან უხდება მისი მოტანა. მიუხედავად იმისა, რომ სასოფლო საბჭომ გარკვეული თანხა გამოყო წყაროების აღ-

მეტი ყურადღება ვენახებს

ყურძნის მოსავლიანობის გადიდების მნიშვნელოვანი პირობა მოსამზადებელი სამუშაოების დროული ჩატარებაა. ამ ელემენტარულ ჭეშმარიტებას ივიწყებენ დუმასტურის ოქტომბრის რევოლუციის სახელობის კოლმეურნეობაში. გამგეობამ დღემდე ვერ უზრუნველყო მუშახელის მასობ-

შვილი გიორგი, რძალი მარგო, შვილიშვილები და ჯიმშერ დონხაძეები იუწყებიან მარიამ გრიგოლის-ახუდ დონხაძე გარდაცვალებას. დაკრძალვა 1 აპრილს სოფელ კალაშის რაიონში).